

Humanity for Peace-koncert: Video og åbningsbemærkninger

7. august 2023 (EIRNS) – Indledende bemærkninger til Humanity for Peace-koncerten: Mozart Requiem, African American Spirituals and andre udvalgte værker:

Anastasia Battle: Velkommen. Velkommen til den smukke koncert, der følger efter en meget vidunderlig og vigtig international fredsdemonstration, som fandt sted ved FN for blot et par timer siden. Vi havde dusinvis af lignende demonstrationer rundt om i verden. Vi får kommentarer og hilsner fra folk over hele verden, inklusive repræsentanter, valgte embedsmænd, tidligere statsoverhoveder. Og jeg vil bare gerne takke hver og en af jer for at deltage i denne meget vigtige begivenhed, og hvad der bør være en vigtig, smuk indgriben i verdenshistorien.

Jeg vil især gerne takke medlemmerne af Den Internationale Fredskoalition, som har brugt mange, mange, mange timer som et udtryk for menneskeheds kærlighed til at stoppe atomkrig. Og jeg tror, at den eneste måde, hvorpå vi kan udtrykke evnen til at stoppe atomkrig på dette tidspunkt, er ved at trække på den sublime kraft, som hver og en af jer har.

Og det er det, vi ser på lige nu: Det, vi gør her i dag, i denne kirke, det frivillige kor, mennesker fra alle samfundslag, som er sammen med os i dag for at udtrykke et smukt – bare et smukt krav om, at vi ikke kan miste menneskeheden til noget så forfærdeligt og ondt!

Så jeg vil gerne takke jer alle igen for at være med os. Vær med til fremtidige arrangementer: Lad os vokse. Lad os gøre denne stemme højere. Lad os udtrykke mere skønhed, i større omfang. Og som I kan se, har vi en hjemmeside, der hedder Humanity for Peace [<https://humanityforpeace.net/>], hvor dette

vil blive sendt i dag, over hele verden.

Med det vil jeg gerne introducere Dennis Speed. [Applaus]

Dennis Speed: Så vi vil selvfølgelig gerne byde jer alle sammen velkommen her. Men vi vil også gerne gøre jer alle opmærksomme på, hvad det er for en forsamling, I er blevet en del af.

I dag har Humanity for Peace taget initiativ til en slags international udendørs dialog. Folk taler om demonstrationer, de taler om møder og protester, men det er ikke, hvad dette er: Det er en masseintervention fra en gruppe mennesker, der har besluttet, at der er et værdigt eksperiment, der skal udføres. Når Mahatma Gandhi talte om demonstrationer, mente han, at de var "eksperimenter med sandheden". Hvis du læser hans selvbiografi, vil du opdage, at han siger, at han ikke rigtig forstår, hvorfor folk gør så stort et nummer ud af antallet af mennesker, der deltog i Saltmarchen, eller den måde, millioner af mennesker gik på gaden på. Han taler om, at det for ham handlede om hans personlige kampe med forskellige udfordringer, som han stod over for i sit personlige liv. Og han sagde, at det var der, kraften i demonstrationerne og hans egen rolle i disse demonstrationer virkelig kom fra.

Nu er vi i gang med et sandhedseksperiment. Folk siger ofte ting som: "Jeg elsker menneskeheden, men det er menneskerne, jeg ikke kan udstå". Det virker ikke rigtigt.

Og der er et spørgsmål: Er det muligt for menneskeheden at tale med én stemme? Jeg tror, at vi alle ved, at der var en berømt person, som helt sikkert troede på det, og det var Ludwig van Beethoven. Hans Ode til glæden, som selvfølgelig faktisk er digteren Friedrich Schillers ord. En af de vigtigste sponsororganisationer, en organisation, som jeg er glad og stolt over at være medlem af, blev grundlagt af Helga Zepp-LaRouche.

Og vigtigst af alt vil jeg bare fortælle en lille historie om

mit eget forhold til dette spørgsmål om kor, for det, vi prøver at danne, er en slags kor: Det var i 1987, og jeg var involveret i en præsidentkampagne. Kandidaten var Lyndon LaRouche, og han sagde til mig: "Vi er nødt til at få mange flere frivillige, mange flere mennesker til at arbejde på denne kampagne." Så jeg sagde til ham: "Okay, jeg tager telefonen og skaffer en masse folk." Han sagde: "Hvorfor vil du gøre det?" Jeg sagde: "Tror du ikke, vi har brug for at få en masse mennesker fra hele landet til at melde sig frivilligt? Det er en præsidentkampagne. Vi kommer til New Hampshire, og vi vil..." Han sagde: "Nej! Det behøver vi ikke at gøre!" Jeg sagde: "Jamen, hvor skal de folk så komme fra?" Han sagde: "Lige her! Få folk i New Hampshire til at gøre det." Og jeg sagde: "Åh, Lyn! Jeg har været her i månedsvis. Disse mennesker vil ikke..." Han sagde: "Nej. Her er, hvad du gør: Danne kor." Jeg sagde: "Mener du synge?" Han sagde: "Ja!" Jeg sagde: "Øh, er der noget, jeg ikke forstår?" Han sagde: "Problemet med mennesker er, at de er bange for lyden af deres egen stemme." Han sagde: "Du vil aldrig finde eller skabe et frit folk, medmindre du kan inspirere folk til at synge." Han sagde: "Hvis du kan gøre det, kan folk gøre hvad som helst."

Når vi ser os omkring i verden nu, eller når du ser dig omkring i Amerika nu, eller når du ser dig omkring i New York City nu, kan du se, at den form for splittelse, vi føler mellem os, er en splittelse, der er i hvert af vores sind. Den er i os. Spørgsmålet er, hvad det er for en stemme, vi skal tale med? I dag, ved denne demonstration, og i dag som helhed, som er en mindededag for en forbrydelse, hvor tusinder, titusinder af mennesker døde: nedkastningen af en og derefter to atombomber, hovedsageligt på civile, i slutningen af en krig, der kunne have endt på en anden måde. Spørgsmålet er, om vi på en eller anden måde kan tale til dette problem, ikke på en skinger måde, ikke på en såkaldt "politisk måde" i sig selv, men på en måde, der bevæger folk, og bevæger de mennesker, der begik denne forbrydelse i første omgang, og bevæger de mennesker, der blev dræbt af denne forbrydelse. Er

der noget, vi kan gøre? Hvis vi forsøger at tale som individer, ville det ikke virke. Men hvis vi forsøger at tale som menneskehed, at tilbyde vores stemme til menneskeheden – måske – måske kan noget ændres.

Nogle mennesker kender replikken fra Købmanden i Venedig:

“Den mand, der ikke har nogen musik i sig,
og heller ikke bevæges af harmonien af søde lyde,
Er egnet til forræderi, list og plyndring;
Hans ånds bevægelser er kedelige som natten,
og hans følelser mørke som Erebus.

Lad os ikke stole på en sådan mand. Læg mærke til musikken.”

Vi vil gerne have jer til at mærke den musik, vi vil tilbyde jer her i dag. Vi vil gerne takke alle musikerne, instrumentalisterne, solisterne, sangerne og koret. Vi inviterer jer alle til at slutte jer til os i vores forsøg på at skabe, på dette tidspunkt, i denne verden, et enkelt kor for fred.